

SIEDMA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA C

Možno niekto z vás stál pri umierajúcom človekovi, či to bol niekto z rodičov alebo blízky príbuzný. Ak niečo povedal, tak určite to bolo veľmi dôležité, lebo taký človek nepovie nič zbytočné. A ak sa takýto človek pred smrťou modlí, veru sa nemodlí za nejaké bezvýznamné veci, ale za to, čo je mu najdôležitejšie.

Pán Ježiš bol pred smrťou. Vedel, že zajtra zomrie. Naposledy večeral s apoštolmi a pri tejto večeri sa s nimi lúčil modlitbou. Keďže bol pred smrťou, modlil sa za to, čo považoval za najdrahšie a najdôležitejšie. Nemodlil sa za svoju matku, ale ako môžeme počuť z dnešného evanjelia, modlí sa takto:

„Otcе, prosím, aby všetci boli jedno

1. ako ty, Otcе, vo mne a ja v tebe.

2. aby aj oni boli v nás,

3. aby svet uveril, že si ma ty poslal“ (Jn 17, 20-21).

Z toho jasne vidíme, keď sa Ježiš modlil pred smrťou za jednotu svojich veriacich ako v Božích očiach veľmi záležalo na tom, aby veriaci boli jedno. Pán Ježiš v tejto svojej modlitbe vyzdvihol vyššie uvedené tri dôvody, prečo je jednotu veriacich taká dôležitá. V Bohu je vrúcna jednota medzi Otcom a Synom. Otec a Syn sa tak milujú, že láska medzi nimi je živá a spája Otca so Synom do nerozlučnej, nerozdielnej jednoty. Táto jednota v Bohu je dôvodom pre jednotu v ľuďoch, lebo Boh stvoril človeka na svoj obraz. A odkázal nám: „Bud'te dokonalí, ako je váš nebeský Otec dokonalý.“ My sme preto dokonalejší a tým podobnejší Božiemu obrazu, čím užšie žijeme medzi sebou v jednote.

Druhé zdôvodnenie je dôležitejšie a hlbšie než prvé: „Aby aj oni boli v nás jedno.“ To znamená, že Boh nás chce mať v sebe, vo svojej láske a jednote, a to večne. On chce, aby Božia láska v nás prúdila. Ja to prirovnám k elektrickému vodiču. Elektrická energia môže vo vodiči prúdiť len vtedy, keď je neprerušovaný. Božia láska nemôže prúdiť, keby medzi nami nebola jednota. Do Božej jednoty nemôže byť pojatá ľudská rozštiepenosť. Boh chce byť Otcom nás všetkých zjednotených v láske.

Tretie Ježišovo zdôvodnenie je misionárske. Dnešný svet veľmi potrebuje náš živý príklad, lebo ak nebudeme k sebe navzájom priateľskí a jednotní, tak takýto život nejednoty by bol pre mnohých odpudením od viery. Prví kresťania si veľmi dobre uvedomovali tieto tri Ježišove dôvody, a preto sa snažili byť medzi sebou láskaví a jednotní. Stačí si prečítať Skutky apoštolov – čo veľmi odporúčam – a to najmä 2, 42-45 a tiež 4, 22. Po tomto prečítaní si možno vzdychneme, že ako sme v tomto storočí ďaleko od nich. Ale nevešajme hlavy, že sa to nedá. Aby sme to dokázali, hoci sme v tejto oblasti slabí, tak nám Pán Ježiš ponúka dve pomôcky k jednote, a to po prvé: *modlitbu za jednotu*. Vieme sa modliť za všetko možné, ako je zdravie, šťastie, úspech a iné hodnoty, ale máme sa modliť aj za jednotu nielen v týždni v januári, ale často. A po druhé nám Pán Ježiš ponúka seba ako *Chlieb jednoty*. Pokrm jednoty. Svätý Pavol apoštol v Prvom liste Korint'anom píše: „Pretože je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme účasť na jednom chlebe“ (10, 17). Tieto dva prostriedky skutočne zjednocovali prvých kresťanov, o ktorých sa hovorí, že zotrvali v modlitbách a na lámaní chleba. Až sa stane sväté prijímanie aj u nás nedel'ným pravidelným pokrmom lásky a jednoty, tak dosiahneme jednotu, za ktorú sa tak úpenlivo modlil Pán Ježiš, a tak budem svedčiť o Ježišovej láske pred ľuďmi.

Toto zamyslenie zakončím modlitbou. Ó, Ježišu, ktorý v dnešnom evanjeliu až päťkrát za sebou prosíš nebeského Otca, aby sme boli jedno, daj, aby sme si dnes uvedomili, ako úžasne ti záleží na tom, aby bola medzi nami láska a jednota.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.